



Lumturo Listy

Nezávislý zpravodaj 49. dívčího a 378. chlapeckého oddílu

19. října 2014, 10. vydání

Milí čtenáři Lumturo Listů,

vítejte u prvního vydání oddílového zpravodaje v tomto skautském roce. Některým z vás se tato dvojstrana dostává do „rukou“ vůbec poprvé a věřím, že v ní i vy najdete něco, co vás zaujme. Máme za sebou první měsíc schůzek, vyrazily jsme na první vícedenní výpravy, nováčci už netápour, v klubovně začínáme čím dál častěji zapínat topení, webová fotogalerie se plní snímky z nejrůznějších akcí, kterých se účastníme a chystáme další události, na kterých se budeme moci vidět a budeme se snažit vás o nich informovat. Světlušky, vlčata, skautky, skauti a roveři již mohou referovat o své dosavadní činnosti, ať už se jedná o komplikované řešení krivého obvinění v klubu LGS nebo návštěvu Číny a poznávání tamní kultury. Na druhé stránce je tradičně rozhovor, kvůli kterému Tera oslovila naši bývalou vedoucí Bary, s níž jsou v poslední době především vedoucí světlušek opět v kontaktu. Nově přibyla rubrika Lukáše, vedoucího skautů, který (snad v dostatečném předstihu) píše o Nadílce. Také zde naleznete pozvánku na svatomartinský lampionový průvod, který jako každý rok středisko Maják organizuje. Pozvěte své známé a doražte!

Celá dvojstrana je zkrátka naplněná až po okraj a každý si jistě najde své.

Příjemné čtení nejlépe s hrnkem horkého čaje či kakaá!

Lucie Cisaríková

Skautky objevily kouzelnou truhlu

Princezna Mononoke, jíst čínskými hůlkami, vyrábění a pouštění draka, vzácné čínské stromy, hra s čínskou rýží, lítání s draky, vaření, selfie...

Tento rok se na schůzkách a výpravách skauetek dostáváme do různých zemí celého světa a to díky truhle, která stojí přímo v naší klubovně.

Na výpravě jsme se ocitly v Číně, která občas vypadala jako Jizerské Hory, ale nakonec díky zvykům, rýži a spoustě draků nám došlo, že jsem opravdu tam. Snažily jsme se naučit s hůlkami, dostat se do čínské polívky jako slepice, vyfotit pár selfieček, ochutnat typická jídla, podívat se na Princeznu Mononoke a hlavně si vyrobit a pustit draka. Pár věcí, co se nám opravdu líbilo: Focení, čas budičku, Princezna Mononoke, jíst čínskými hůlkami, vyrábění a pouštění draka, vzácné čínské stromy, hra s čínskou rýží, lítání s draky, vaření, selfie, draci, štronzo, spaní, Mononoke, snídaně, obědy...

Super by bylo, kdybych mohla: - jezdit na Jakovi, cítit hutě, být pro svůj lid mrtvá, umět střílet šipy dozadu a oddělit

Co je nového v Lumturo Geographic Society

Klub LGS už znovu pracuje na plné obrátky. Minulý víkend jsme dostali pozvání na speciální konferenci přímo od amerického ministra zahraničních věcí Johna Kerryho. Téma konference samozřejmě ze strategických důvodů nemůžeme takto veřejně sdělovat. Konference však měla děsivý scénář - Karl Scheling, vědec, který byl hlavním přednášejícím se stal obětí úkladné vraždy. Podezření padlo na členy LGS. Byli jsme uzavřeni v malé chatce, ze které se nám naštěstí podařilo utéci. Potom jsme podnikli dlouhou cestu, abychom získali indicie k tomu, kdo za tímto nechutným činem ve skutečnosti stál. Vylučovací metodou jsme přišli na to, že zákeřným pachatelem byl turecký premiér Ahmet Davutoğlu, který se konference také zúčastnil. Jméno LGS je očištěno.

Jakub Kolářek



Pouštění draků na trojdence

přítom hlavu od těla, být čínskou polívkou, jezdit po hradbách na štítu a zabíjet při tom skuruty.

Pokud některé věci nechápete, zeptejte se skauetek a určitě vám to rády vysvětlí.

Skautky

Vlčata místo výpravy zachraňovala svět

Vlčata, posilněna několika nováčky, se chystala na obyčejnou trojdenku, ale vše bylo nakonec jinak. Den před výpravou přišel tajný úkol: dopravit speciální dynamit do muničního skladu armády ČR. Vlčata se tedy vydala na cestu, přespala v chatce u Přelouče a doufala, že ráno dynamit bez potíží předají. Jenže ouha! Tajný úkol byl odhalen. Dynamit někdo vypátral a potají jej ukradl. Při noční honičce zloděj unikl, naštěstí však ztratil cestou mapu, ze které šlo vyčíst jeho záměr - vyhodit do povětří nejvýznamnější aquaduct v ČR. Hned ráno se tedy vlčata vydala na putování a po trošce bloudění aquaduct nalezla zrovna ve chvíli, kdy na něj zloděj dynamit umisťoval. Ted' už stačilo jen pár přesných ran z vlčáckých praků a jeho snahám byl konec. Poté byl dynamit převezen na místo určení, a tak naše statečná vlčata opět jednou zabránila velké katastrofě.

Martin Benda

Světlušky cukrářkami a kartografkami

Cukrář zaspal ve svém podniku a nezbedné světlušky se snažily ukořistit imaginární kremrole, laskonky a věnečky.

Světlušky strávily první říjnový víkend v Přelouči a pro většinu to byla vůbec první skautská výprava. Většina z nás se na přeloučském nádraží oblékla do reflexních vest, jelikož cestu do sjednané klubovny jsme absolvovaly již po setmění podél rušné silnice a usnuly jsme u čtení Medvídků Pú.



Cesta sobotního výletu vedla kolem několika rybníků. Podobně jako se na jednotlivých schůzkách věnujeme vždy jednomu povolání, zkoušely jsme si na sobotním výletu povolání hned dvě. Jako kartografky jsme testovaly své znalosti České republiky a později jsme simulovaly situaci, kdy cukrář zaspal ve svém podniku a nezbedné světlušky se snažily ukořistit imaginární kremrole, laskonky a věnečky. Kakao, které nám Natálka připravila, už imaginární nebylo a v poměrně chladném dni skvěle zahřálo. Sobotní večer jsme věnovaly Stezce, se kterou chceme letos opět pracovat. Po nedělním obědě jsme si napsaly deník z této výpravy a spolu s přeloučským skautem jsme si mohly zalézt na horolezecké stěně, kterou mají u klubovny.

Lucie Cisaríková

Nadílka se blíží!?

Jeden nejmenovaný hlavní vedoucí 378. oddílu si na koncepční radě stěžoval, že dárky, které si dáváme na nadílce, jsou nekvalitní a špatné. Říkáte si, že nadílka je až za dlouho a že je ještě brzo hovořit o dárkách. Nesouhlasím. Čím víc času dáte vymýšlení, s tím větší pravděpodobností bude mít náš hlavní vedoucí (a nejen on) na nadílce radost z povedených dáreků. Cena není důležitá, cení se nápad. Myslete na to, komu dárek dáváte a co je vaším záměrem - udělat dané osobě radost. Je záhodno, aby byl

dárek nepraktický a neužitečný. Užitečné a praktické dárky jsou nudné a v pořádku jsou pouze tehdy, udělají-li obdarovanému radost. Nebojte se být originální a podarujte vaše kamarády něčím, co se běžně k Vánocům nedává - třeba izolační hmotou, hnojivem pro okrasné dřeviny nebo brusným kotoučem. Takové dárky zaručeně udělají radost! Kéž je tedy letošní nadílka výpravou, kde se budeme společně radovat nejen z Ježíšova narození, ale také z promyšlených a kvalitních dáreků, které ocení i náš klučíci hlavní vedoucí.

Lukáš Kopřiva

Reporty z roverských schůzek

Letos máme jako roveři schůzky rozvržené tak, že každý měsíc máme přibližně dvě, z toho jednu v klubovně a jednu akčnější někde venku. V pondělí 29. září jsme se pod taktovkou Majdy vydali na Chmelnici hrát bowling. Atmosféra byla fajn. Dali jsme si k tomu něco k pití, hezky jsme si přitom popovídali a bowling nám všem šel samozřejmě skvěle.

Michaela Válková

Roverská schůzka v úterý 14.10. se nesla v duchu oslav a bujarého veselí. Sára totiž v pondělí oslavila své šestnácté narozeniny a my, jakožto správní kamarádi, jsme tak významný den nemohli nechat bez povšimnutí. Během schůzky jsme tedy slavili, nějakou tu hru si zahráli, ale hlavně dobře jedli a pili!

Ještě jednou za nás všechny přeji Sáře vše nejlepší!

Magdalena Cisaríková



Všichni jste srdečně zváni na tradiční svatomartinský lampionový průvod, který se opět bude konat 11.11. na Vyšehradě.

S Bary o Lumturu

Marie Hlaváčková, Bary, vidí Lumturo různými očima, její dceru Lucku totiž vedou její bývalé světlušky.

Bary, před jak dlouhou dobou si přestala vést světlušky?

Skoro před 8 lety - v době, kdy jsem se vdala a čekala Lucinku.

Rozhodovali jste se, do jakého oddílu bude Lucka chodit dlouho?

Jasná volba to nebyla, protože můj muž byl taky vedoucím oddílu a každý z nás prosazoval svůj oddíl. Ale řešili jsme to vlastně jen krátce. Nakonec jsme si řekli, že když budeme mít holčičku, půjde do Lumtura, když kluka půjde do Stopařů, a tak jsem díky Lucince vyhrála.

Když se teď díváš na Lumturo a na světlušky, co myslíš, že se od doby tvého vedení změnilo?

Zatím se mi to těžko posuzuje, Lucka chodí teprve hodně krátce. Ale napadá mě intenzivnější komunikace mezi vedoucími a rodiči. Často dostáváme maily, co se děje, z výpravy přijde sms, že holky dobře dorazily. To jsme my moc nedělaly, ale je to fajn. Taky si holky zavedly svoji vlastní cestičku a nepoužívají tu unifikovanou skautskou.

Co bys poradila vedoucím světlušek jako bývalá vedoucí? Co dělat, když světlušky zlobí?

Zjistit, co se děje a vyříkat si to. A pak udělat nějakou dohodu, jak budeme pokračovat. Někdy se stane, že člověk program přestřelí nebo nedotáhne a někdy zas není nálada spolupracovat. A je dobré pro obě strany, když vědí, na čem jsou.

Vnímáš oddíl jinak jako jeho bývalá vedoucí a jako rodič světlušky?

To určitě ano. Jako rodič si najednou daleko víc uvědomuju rizika, která jsem si jako vedoucí tolik nepřipouštěla. A taky je mi trochu líto, že ten oddílový život už pozoruju z větší vzdálenosti a ne jako přímý účastník.

Terezie Koláčková

Texty jsou redakčně upraveny.

Redakce: Lucie Cisaríková, Terezie Koláčková, Natálie Vydrová

Články, nápady a připomínky zasílejte na lumturo.listy@gmail.com